

даль, щоби військова дитина голодна ходила... Чи треба, щоби бідний жовнір чіпав ся якоїсь служашої, а то тільки для того щоби його підкормляла... Ой так, так (показує на пакунок.) дивіть ся, який то я футраш везу до касарні, мої кріксамрати чекають на то як на урльоп. А ту еще так довго треба на поїзд чекати. Ага еще одно мушу вам сказати що було в бефелю, що всі гер фрайтри дістануть менталеві менталі. За що, я еще не знаю, але знаю лише то що дістану й я. Тепер маю один, то буду мати уже три! Колись на старші літа, буду всім розказував. Диви один з другим, той менталевий менталь дістав я за війну в році 1916, коли то я бив ся на свербській границі з пацюками, той другий на виборах в Венграх а той третій... а правда та я еще третого немаю... (Дивить на сторону): А во! — Гей цивіль бранжа, ауф! Потяг прийшов! Ходіть й допоможіть мені то все забрати! Не хочете? А бодай вас корч покрутив, ви, ви... цивілі уфери до смерти! Сервус! (Відходить).

